

AKITA CLUB OF AMERICA – založen v roce 1956

Historie japonského národního plemena akita je spojena s lovem velké zvěře, např. medvěda, losa a kance. Tento významný a důstojný člen pracovní skupiny je proslulý svou odvahou a lojalitou, avšak nemusí být tolerantní k ostatním zvířatům. Jeho luxusní patrová srst se může vyskytovat v různých kombinacích zářivých barev. Na jedné straně je rezervovaný k cizím lidem a na straně druhé si vytváří silná rodinná pouta. Akita je vysoce inteligentní a má velký smysl pro humor. Nejlépe reaguje na uctivé povely a techniky výcviku, které jsou založené spíše na motivaci než síle. Akity jsou houževnatí a hrdí psi, na něž neplatí hrubé metody.

Akity mají svůj původ před mnoha lety v Japonsku, kde byly prohlášeny za „přírodní památku“. Jedná se o velké, vznešené plemeno s přirozenými instinkty hlídacího psa. Jeho zástupci se mohou k cizím lidem chovat rezervovaně, k členům své rodiny jsou přítulní, ale „nevisí“ na nich. Mají sklon k nezávislosti – i když vždy vědí, kde jste, nepletou se vám neustále pod nohama, neskáčou vám do obličeje a nevyžadují takovou pozornost jako některá závislejší plemena.

Z jejich nezávislé povahy vyplývá, že bychom je nikdy neměli nechat se volně potulovat nebo pouštět z vodítka v neoploceném prostoru. Nutností pro toto tvrdohlavé plemeno je včasná a neustálá socializace – vzhledem k tomu, že má sklon dělat svá vlastní rozhodnutí, pokud není vychovááno jinak.

Japonci je původně chovali pro lov medvědů a tak mají silně vyvinutý lovecký instinkt. To je další důvod, proč by nikdy neměli být bez vodítka v nezabezpečeném prostoru, protože by se vydali na lov na vlastní pěst. Jejich vznešené chování pramení z jejich dominantního postoje. Jinak řečeno, mají potřebu být nadřazeni ostatním psům. Mohou dobře vycházet se psy opačného pohlaví, kteří je respektují, netolerují však výzvu od jiného psa. I přes jejich vzrůst se jim může dařit i v menším prostoru, pokud mají každodenní pohyb.

Jejich hustá dvojitá srst se mění dvakrát za rok (což znamená, že vypadává v chomáčích po celém domě). Nevyžadují náročnou údržbu – pravidelné kartáčování a stříhání drápků, častější kartáčování v období línání srsti pro lepší odstranění vypadané srsti a méně práce s vysavačem.

Proč by si – po tom, co bylo řečeno – někdo chtěl pořídit jednoho z těchto velkých, náročných psů, kteří „tu nejsou, pro potěšení“ tak jako většina ostatních plemen?
Toto plemeno ale skutečně má své výhody či pozitiva.

Psi akita jsou většinou tiší a nemají ve zvyku obtěžovat okolí svým štěkotem. I přes svou tichou povahu jsou rozenými hlídači. Nepotřebují a neměli by mít speciální výcvik pro hlídací psy. Akity intenzivně strážejí váš domov, což je jeden z důvodů, proč vyžadují značnou socializaci. Potřebují se naučit, že ne všichni neznámí lidé představují hrozbu.

Přestože mají hustou srst, jsou čistým plemenem bez charakteristického psiho zápachu. Nečistota usychá a opadává z jejich srsti. Často je můžeme vidět, jak se myjí podobně jako kočky. Jak již bylo uvedeno výše, dvakrát za rok výrazně línají, když jim vypadává stará podsada a roste nová. Nicméně po zbytek roku je vypadávání téměř nezatelné.

Akity jsou nezávislé plemeno, ale většina z nich se dokáže „odvázat“ pouze ve vztahu k těm, které znají, milují a jimž důvěřují. Je pro ně nezbytné být součástí rodiny. Nikdy by neměli být trofejí odloženou na dvorek. Snesou střední stupeň fyzického zatížení. Spokojí se s procházkou nebo běháním a nejsou příliš hyperaktivním plemenem.

Na závěr je třeba uvést, že toto plemeno vyžaduje respekt od rodiny, přátel i cizích lidí. Pro některé lidi je tato představa nepochopitelná. Neznamená to, že nerespektují své pány nebo je nepovažují za vůdce. Při správném výcviku je pro ně každý člen rodiny vůdcem, nadřazeným v hierarchii „smečky“. Výsledkem nespravedlivého a hrubého zacházení a výcviku je akita plný zášti vůči vám.

Kromě toho by přátelé a cizí lidé měli vyčkat, než budou představeni. Akity nemají sklon k nerozváznému přátelství a nestojí o pozornost od každého, kdo jim skříží cestu. Neznamená to ale, že bychom se akity měli bát – naopak, měli bychom se k němu chovat jako ke krásnému, vznešenému plemeni, dát mu prostor a respekt, nevnucovat se mu.

Více informací můžete získat na www.Akitaclub.org nebo zašlete email na : ACA-PEC@Akitaclub.org